

Arrest

nr. 293 986 van 8 september 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 7 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 31 januari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 mei 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juni 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché F. PHILIPPO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 8 oktober 2020, diende op 9 oktober 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 31 januari 2023 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 1 februari 2023 verzoeker ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 09/10/2020

Overdracht CGVS: 16/12/2020

U had een persoonlijk onderhoud met een ambtenaar van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 4 januari 2023, van 14u13 tot 17u26, bijgestaan door een tolk die de taal Somali machtig is. Uw advocaat, meester Didier LUZEYEMO NDOLOA loco meester Alexander LOOBUYCK, was bij dit persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Abgal-clan te behoren. U bent geboren op [...] december 1998 in Ceel Asha Biyaha, maar verhuisde kort na uw geboorte met uw hele familie naar uw grootvader in Garas Balley, deel van Mogadishu en gelegen in de provincie Banadir. Toen uw grootvader in 2009 vermoord werd door Al Shabaab verhuisden jullie naar het vluchtelingenkamp van Garas Balley, waar u verbleef tot aan uw vertrek naar Europa.

U stelt dat u soms handelde in sigaretten, maar Al Shabaab dit verbod waardoor u in het geniep handelde.

In 2017 en 2018 werkte u sporadisch voor twee verschillende NGO's waaronder Safe The Children. Nadat u in 2018 meewerkte aan een poliovaccatiecampagne werd u fysiek aangevallen door twee mannen in een winkel. U raakte bewusteloos en werd geholpen door omstaanders. U hoorde later niets meer over de situatie en besloot er niet meer terug te keren.

Daarnaast werkte u permanent als schoonmaker op de markt van Garas Balley. Op een dag waren uw vriend S.(...) en u puin aan het ruimen van winkels die afgebroken waren. Jullie stuitten op explosieven en besloten de politie te waarschuwen over jullie vondst. Nadat jullie de politie geïnformeerd hadden, stopten jullie met werken en vertelden jullie alles aan een man die een kiosk had op de markt en jullie altijd betaalde voor het geleverde werk. Hij zei dat jullie er niet goed aan gedaan hadden om de politie te bellen en praatte zo luid dat ook mensen in de buurt het gesprek konden volgen. Jullie keerden daarna huiswaarts. In de loop van de avond kwam een vriendin van uw moeder rennend naar jullie huis om jullie te waarschuwen dat er mannen waren die S.(...) hadden aangevallen en ze ook uw naam riepen. U vluchtte meteen naar uw oom in het district Wadajir waar u nog enkele dagen verbleef alvorens het land te verlaten.

Op 8 oktober 2020 kwam u België binnen, waar u op 9 oktober 2020 een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Na uw vertrek kwam Al Shabaab u nog verschillende keren zoeken. Ze belden ook een keer naar uw vrouw toen u al in België was. Uw hele familie is ondertussen verhuisd en Al Shabaab laat niets meer van zich horen.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u eigendomstitels en werkdocumenten voor.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u gedood te worden door Al Shabaab.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit het onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming blijkt dat u niet voldoende en/of tastbare persoonlijke elementen aanhaalt waaruit blijkt dat er, wat u betreft, een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bestaat.

In casu zijn uw persoonlijke problemen met Al Shabaab niet geloofwaardig.

Eerst en vooral dient te worden opgemerkt dat u vreemde en inconsistente verklaringen aflegt over de identiteit van de persoon die jullie belden nadat jullie de explosieven gevonden hadden. Gevraagd naar wie heeft S.(...) heeft gebeld na de vondst van de explosieven, antwoordt u dat hij naar de politie belde

(zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 05.01.2023 (verder CGVS), p. 21). Gevraagd naar wie van de politie, antwoordt u dat hij belde naar degene die jullie een sensibilisatieopleiding over explosieven gaf (ibid.). Gevraagd wie dat is, antwoordt u dat één van die personen een goede relatie had opgebouwd met S.(...), S.(...) hem goed leerde kennen, ze zelfs contact zijn blijven houden en S.(...) daarom naar die persoon belde (ibid.). U stelt bovendien dat u ook zijn nummer had gekregen tijdens de opleiding, maar u uw gsm niet bij had (ibid.). Gevraagd wat de naam van die persoon is, antwoordt u het niet te weten (ibid.). Opgemerkt dat hij jullie die opleiding heeft gegeven en bovendien zijn telefoonnummer gaf aan jullie, antwoordt u dat dat klopt, u zijn gezicht wel zou herkennen, maar u niet op zijn naam kan komen (ibid.). Gevraagd of S.(...) dan niet zei naar wie hij zou bellen, antwoordt u dat S.(...) geen naam heeft gezegd, maar hij zei dat hij degene zou bellen die ons de opleiding gaf en waarmee hij contact was blijven houden (ibid.). Eerder had u verklaard dat het leger jullie sensibilisatietraining gaf om explosieven te detecteren (CGVS, p. 20). Gevraagd of die persoon bij het leger of de politie zat, antwoordt u dat hij bij de soldaten van de overheid zat, maar u niet weet welk departement en u niet met zekerheid kan zeggen of hij bij de politie zat (CGVS, p. 21 en 22). Opgemerkt dat u zelf zei dat u naar de politie heeft gebeld en gevraagd of jullie effectief naar de politie hebben gebeld, antwoordt u dat S.(...) naar de politie heeft gebeld (CGVS, p. 22). Opgemerkt dat daaruit logischerwijze volgt dat die persoon dan bij de politie zat, antwoordt u affirmatief, dat die man bij de politie zat, de luidspreker aanstond en u alles kon horen wat S.(...) en die man tegen elkaar zeiden (ibid.), wat niet overeenstemt met uw eerdere verklaringen waarbij u twijfelde over zijn departement. Opgemerkt dat u net verklaarde niet te weten bij welk departement die persoon zat en gevraagd of u zeker bent dat hij bij de politie zat, antwoordt u deze keer dat u vermoedt dat hij bij de politie zat, maar hij burgerkledij droeg toen hij de opleiding gaf (ibid.). Gevraagd of S.(...) niet zei bij welk departement die persoon zat, antwoordt u ontkennend (ibid.). Opgemerkt dat de luidspreker aanstond en gevraagd of u dan de naam van de persoon niet hoorde toen S.(...) hem belde, antwoordt u dat S.(...) zijn naam niet heeft gezegd en S.(...) vroeg aan de man of hij de politie was die ons opleiding had gegeven, de man affirmatief antwoordde en S.(...) daarna alle informatie doorspeelde (ibid.), wat een vreemde gang van zaken lijkt aangezien S.(...) en die man contact waren blijven houden na de opleiding en een goede verstandhouding hadden opgebouwd. Opgemerkt dat u dus wel met zekerheid kan zeggen dat die persoon lid was van de politie aangezien hij telefonisch bevestigde dat hij bij de politie hoorde, antwoordt u dat u dat inderdaad te weten kwam toen S.(...) het vroeg, maar u dat pas met zekerheid kan zeggen als u het uniform of ander bewijs ziet (CGVS, p. 23). Opgemerkt dat u eerder zei dat S.(...) een goede verstandhouding had met die persoon en ze zelfs contact bleven houden na de opleiding en gevraagd waarom S.(...) dan telefonisch aan die man vroeg of hij bij de politie hoorde gezien hij dat toch moeten weten als ze contact bleven houden na de opleiding, antwoordt u dat S.(...) zei dat hij het nummer had van de man die jullie opleiding had gegeven, hij naar de politie zou bellen en u enkel weet dat hij naar een nummer heeft gebeld (ibid.), wat geen antwoord op de vraag is en niet kan overtuigen. Opgemerkt dat u eerder zei dat S.(...) een goede verstandhouding had met die persoon en ze contact bleven houden na de opleiding en gevraagd om dat te bevestigen of ontkennen, antwoordt u naast de vraag dat S.(...) het nummer kreeg van de man tijdens de opleiding en hij zei dat hij de man zou bellen (ibid.). Opgemerkt dat u de vraag ontwijkt en nogmaals opgemerkt dat u eerder zei dat S.(...) een goede verstandhouding had met die persoon en ze contact bleven houden na de opleiding en gevraagd om dat te bevestigen of ontkennen, ontwijkt u de vraag opnieuw door te stellen dat u de persoon van de opleiding wel zou herkennen, maar u niet zeker weet of S.(...) effectief naar die persoon heeft gebeld (ibid.), wat opnieuw niet overeenstemt met uw eerdere verklaringen.

Verder legt u ook merkwaardige en inconsistente verklaringen af over jullie houding ten aanzien van de politie en jullie handelingen in de specifieke situatie waarin jullie bevonden. Gevraagd of jullie na het telefoontje niet ter plaatse moesten blijven wachten op de politie, antwoordt u dat jullie alle informatie gegeven hebben en naar huis zijn gegaan omdat jullie de politie niet vertrouwden en er schrik van hadden wat meteen ook de reden is waarom jullie telefonisch contact opnamen (CGVS, p. 24). Opgemerkt dat de politie jullie volledige naam had gekregen, antwoordt u affirmatief, maar dat er in Somalië geen huisnummers en adressen zijn en ze jullie niet zouden kunnen vinden (ibid.). Gevraagd waarom jullie volledige naam hebben doorgegeven aan de telefoon, antwoordt u dat de man dat vroeg en S.(...) jullie namen doorgaf (ibid.). Nogmaals gevraagd waarom jullie volledige naam hebben doorgegeven aan de telefoon aangezien jullie schrik hadden van de politie, antwoordt u naast de kwestie dat de namen telefonisch en niet fysiek werden doorgegeven (ibid.). Gevraagd waarom jullie volledige naam hebben gegeven als jullie de politie niet vertrouwden en schrik hadden om contact op te nemen en opgemerkt dat jullie toch ook konden bellen zonder een naam te geven waardoor jullie zeker veilig zouden blijven en terzelfdertijd de explosieven ontmanteld zouden worden waardoor de burgers geen gevaar meer zouden lopen, antwoordt u dat jullie daarvoor kozen omdat het jullie gevraagd werd en dat de personen die informatie doorgeven aan de politie geregistreerd worden waardoor ze een beloning kunnen ontvangen (CGVS, p. 24 en 25).

Gevraagd of jullie jullie namen doorgaven in de hoop een beloning te krijgen, antwoordt u dat jullie daarop hoopten en dachten een goede winst te zullen maken (CGVS, p. 25), wat inconsistent lijkt gezien u enerzijds schrik had van de politie en anderzijds hoopte op een beloning. Hiermee geconfronteerd, antwoordt u instemmend en dat jullie hoopten iets terug te krijgen (ibid.). Opgemerkt dat u schrik had van de politie en ze niet vertrouwde, antwoordt u affirmatief, dat jullie de politie niet vertrouwden, maar als jullie niets hadden gedaan de burgers gevaar zouden lopen (ibid.), wat niet kan overtuigen als verschoning.

Ook dient opgemerkt dat u geen enkel begin van bewijs levert dat uw vriend S.(...) in de vroege avond nabij een drukke plaats in Mogadishu werd doodgeschoten. Gevraagd of de politie een onderzoek heeft geopend naar de dood van S.(...), antwoordt u dat u toen het land heeft verlaten (CGVS, p. 27). Gevraagd of u daar geen informatie over heeft, antwoordt u van niet en dat als ze u zouden gevonden hebben ze u gedood hadden (CGVS, p. 28). Gevraagd of u enig bewijs heeft van het overlijden van S.(...) zoals een krantenartikel of nog iets anders, antwoordt u van niet en dat Somalië geen ontwikkeld land is zoals België (ibid.). Opgemerkt dat er in Somalië – en zeker Mogadishu –toch ook krantartikels worden gemaakt over mensen die worden doodgeschoten, antwoordt u dat u geen informatie heeft en u zichzelf in veiligheid bracht, maar u wel via de BBC vernam dat negen schoonmakers van wegen werden gedood langs de weg tussen Mogadishu en Afgoye (ibid.). Opgemerkt dat dat een mooi voorbeeld is en gevraagd of u op dezelfde manier geen informatie kon vinden over het incident met S.(...), antwoordt u dat u gezocht heeft, maar niets vond (ibid.).

Bovenstaande toont aan dat u uw persoonlijke problemen met Al Shabaab niet aannemelijk maakt.

Wat betreft uw problemen met de twee mannen die u in 2018 bewusteloos hebben geslagen in een winkel omwille van uw deelname aan een polio vaccinatieprogramma dient te worden opgemerkt dat u na dit voorval niets meer gehoord hebt over die situatie en niet meer terugkeerde naar de plaats delict. U geeft bovendien zelf aan niet daardoor Somalië verlaten te hebben (CGVS, p. 4).

Betreffende het verbod van Al Shabaab op sigarettenverkoop dient opgemerkt dat hieruit geen vrees blijkt bij terugkeer naar Somalië. U geeft bovendien zelf aan niet daardoor Somalië verlaten te hebben (CGVS, p. 28).

De door u voorgelegde documenten kunnen niets wijzigen aan bovenstaande beslissing.

Wat de eigendomstitels over bezittingen in Mogadishu betreft dient opgemerkt dat hieruit geen persoonlijke vrees blijkt bij terugkeer naar Somalië.

Betreffende uw werkdocument en loonfiches dient opgemerkt dat uw werk voor de NGO's niet betwist wordt.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, en de EUAA Country Guidance: Somalia van juni 2022, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-somalia-2022> of op <https://euaa.europa.eu/>, in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit het EASO Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van 20 september 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_somalia_security_situation_20210920.pdf, en uit de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 9 september 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20220909.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab die plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden

van het land controleert, en anderzijds de binnenlandse en internationale veiligheidstroepen, blijft de belangrijkste bron van het gewapende conflict. Ook chronische conflicten tussen gemeenschappen en politieke conflicten blijven een belangrijk destabiliserend element. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemde documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit voornoemde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Benadir/Mogadishu wordt in de EUAA Country Guidance Note van juni 2022 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mogadishu een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 9 september 2022) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad.

De meeste door ACLED geregistreerde incidenten in Mogadishu die tijdens de verslagperiode van 1 januari 2022 tot en met 30 juni 2022 plaatsvonden, vallen onder de categorie battles (196). De hoofdstad wordt getroffen door schietincidenten tussen al-Shabaab en de veiligheidsdiensten en de ATMIS-troepen van het Oegandese leger. ACLED registreert ook schietpartijen tussen legereenheden onderling, het leger en de politie (hierbij worden soms clanmilities ingezet) en door onbekende gewapende groepen. Daarnaast gebeuren er gerichte moorden met vuurwapens, terreuraanslagen met geïmproviseerde explosieven (vooral autobommen), granaat- en mortieraanvallen en aanslagen door al-Shabaab-zelfmoordterroristen. Een analyse van de door ACLED geregistreerde incidenten geeft aan dat er twee hoofdtypen van geweld zijn in Mogadishu in de verslagperiode: geweld door middel van vuurwapens (61 %) en granaten (26 %). Ze worden voornamelijk opgeëist door of toegeschreven aan al-Shabaab.

Al-Shabaab voert in Mogadishu doelgerichte moordaanslagen en terreuraanvallen uit op onder meer binnen- en buitenlandse overheidsambtenaren, de aanwezige veiligheidstroepen, verkiezingsafgevaardigden, clanoudsten en zakenlui, en dit onder meer in het zwaarbewaakte Halane-complex in de buurt van de internationale luchthaven, in hotels waar onder andere regerings- en veiligheidspersoneel samenkomen, politiebureaus, aan kruispunten, controleposten en overheidsgebouwen. De geraadpleegde bronnen registreren ook geweldincidenten van ISS zoals granaataanvallen. Naast terreurgroepen zijn er ook nog andere actoren verantwoordelijk voor het geweld, zoals de Somalische veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen.

Het langdurig verkiezingsproces heeft het politieke landschap en het veiligheidsklimaat gedestabiliseerd. Tijdens de verslagperiode gaat het aantal door ACLED geregistreerde geweldincidenten in stijgende lijn. Het geweld kent twee piekmomenten, namelijk in februari 2022 en april 2022. De maanden voorafgaand aan respectievelijk de parlementaire (april 2022) en presidentiële verkiezingen (15 mei 2022).

Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. Burgers worden soms doelbewust (bijvoorbeeld personen werkzaam in de administratie en zakenlui) en soms als nevenschade (als passant bij een bomaanslag) slachtoffer van het geweld. Tijdens de verslagperiode registreert ACLED 73 incidenten als violence against civilians met 66 burgerdoden. Bijna alle incidenten in deze categorie zijn gerichte moorden met een vuurwapen. Het geweld dat ACLED registreert onder explosions/remote violence maakt in de huidige verslagperiode 66 doden, waarvan de meerderheid burgers. Het meeste burgerslachtoffers vallen in deze verslagperiode bij een IED-aanval door al-Shabaab op een konvoi van een privé-beveiligingsfirma op 12 januari 2022 waarbij 12 bewakingsagenten sterven en twee zelfmoordaanslagen: deze van 10 februari 2022, die verkiezingsafgevaardigden viseert, met naar schatting 6 burgerdoden en deze van 22 april 2022 waarbij een al-Shabaab-zelfmoordterrorist zich laat ontploffen in het Pescatore hotel waardoor 6 burgers en de al-Shabaabmilitant het leven laten.

Van januari 2022 tot 1 juli 2022 telt UNHCR 3.210 inwoners die in Mogadishu ontheemd worden, voornamelijk door de droogte en in mindere mate het geweld. De overgrote meerderheid van deze IDP's zoekt een ander onderkomen in de stad zelf. Van de in totaal 809.000 nieuwe IDP's in Somalië registreert UNHCR in voornoemde periode 245.000 nieuwe ontheemden naar en in de regio Benadir.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert twee middelen aan in het verzoekschrift.

- In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:*

"Schending van artikel 48/3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

Verzoeker licht toe als volgt:

"II.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

Verwerende partij stelt geen geloof te hechten aan de problemen van verzoekende partij met Al Shabab: [citaat bestreden beslissing]

Verwerende partij creëert tegenstrijdigheden die er geen zijn. Immers, in Somalië wordt er geen onderscheid gemaakt tussen 'het leger' en 'de politie'. De term die voor beiden wordt gebruikt is 'Askari'. Het leger voert ook de taken uit van de politie en de gewone burgers kennen de interne indelingen niet en steken alles dan ook onder de noemer. Soldaten, politie,... iedereen valt onder wordt gezien als 'militair' zonder een duidelijk onderscheid. Vandaar ook dat verzoekende partij tijdens het gehoor niet begreep waarom verwerende partij bleef hameren op de vraag of haar vriend 'de politie' of 'het leger' had gebeld. Voor haar zijn beiden immers hetzelfde. De persoon die Said belde had verzoekende partij al een hele lange tijd niet meer gezien of gehoord. Zij had zijn nummer inderdaad een lange tijd geleden opgeslaan in haar telefoon, maar had er verder geen contacten meer mee gehad, zoals Said die ermee contact was blijven houden.

Verzoekende partij heeft dat ook aangegeven tijdens het gehoor: p. 21-22 CGVS

[Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 21-22]

Ook haar problemen heeft zij erg duidelijk en uitgebreid uiteen gezet: p. 18-19 CGVS

[Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 18-19 CGVS]

II.1.2 Verwerende partij stelt vervolgens dat er 'inconsistentie verklaringen' zou hebben afgelegd – quod certe no :

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij benadrukt dat het Said was die het telefoontje pleegde en ook de conversatie voerde. Hij heeft de informatie gegeven. Verwerende partij vindt het vreemd dat hij hun volledige namen meedeelde met de politie, maar zoals verzoekende partij verklaarde was dat niet ongebruikelijk en gezien zij niet meer informatie gaven dan hun namen, zagen zij hier ook geen graten in. Verwerende partij zoekt werkelijk spijkers op laag water om een negatieve beslissing te kunnen nemen in hoofde van verzoekende partij.

II.1.3 Verwerende partij stelt vervolgens het volgende:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij heeft getracht bewijzen te zoeken van de moord op Said, maar kon niets terug vinden. Zij was zelf ook niet meer in het land op het moment hij vermoord werd en kan moeilijk nog aan dergelijke bewijzen geraken.

II.1.4. Verzoekende partij meent dat verwerende partij erg snel en onzorgvuldig te werk is gegaan bij de beoordeling van haar asielaanvraag en zich niet heeft kunnen inleven in de bijzonder moeilijke omstandigheden waarin verzoekende partij heeft moeten (over)leven en al hetgeen zij heeft meegemaakt. Verzoekende partij leefde sinds 2009 in een vluchtelingenkamp als ontheemde en moest op elke mogelijke manier zien te overleven. Zij is er moeten vluchten omdat haar leven in gevaar was en kan er onmogelijk terug keren en een menswaardig leven leiden.

Zij meent dat zij in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus."

- In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van artikel 48/4 VV

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

Verzoeker licht toe als volgt:

"II.2.1. Verwerende partij meent dat verzoekende partij evenmin in aanmerking zou komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoekende partij is daar niet mee eens. Zij meent dat zij minstens in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

II.2.2 Er kan immers moeilijk gesteld worden dat de situatie in Mogadishu niet noopt tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verwerende partij baseert zich hoofdzakelijk op de COI Focus rapport "Somalië: veiligheidssituatie in Mogadishu" gepubliceerd op 9 september 2022 om de veiligheidssituatie in Mogadishu te beoordelen.

Nochtans schetst haar eigen rapport onthutsend beeld over de situatie in Mogadishu. Daarin wordt bevestigd dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is. Uit het rapport van 9 september 2022 blijkt dat de veiligheidssituatie in geheel Somalië nog steeds precair is. Wanneer dat rapport er immers op wordt nagelezen, lijkt dat de aantal incidenten het laatste jaar verder is toegenomen, p. 27 COI focus rapport 9 september 2022:

[uittreksel tabel voormelde bron]

Er werd tijdens deze rapporteringsperiode het hoogste aantal dodelijke slachtoffers geregistreerd, p. 28 COI focus rapport:

[citaat voormelde bron]

Volgens dit onderzoek is de veiligheidssituatie in Somalië niet verbeterd, het is er zelfs verslechterd.

Al Shabab voert in Mogadishu gerichte moordaanslagen en terreuraanvallen uit op overheidsambtenaren, veiligheidstroepen en internationaal personeel op de luchthaven, in hotels, bars, coffeeshops, restaurants, politiebureaus en overheidsgebouwen. Hoewel Al Shabab bepaalde groepen viseert, vallen er ook vaak burgerdoden, zoals blijkt uit het rapport.

Het rapport vermeldt tevens dat iedereen door Al Shabab gezien wordt alles vijand en dus als doelwit dient te worden beschouwd, p. 29 COI focus rapport:

[citaat voormelde bron]

Verschillende onafhankelijke bronnen bevestigen dat de dreiging van terroristisch geweld voor iedereen reëel en onvoorspelbaar is, p. 31 COI focus rapport:

[citaat voormelde bron]

Elke burger riskeert er zijn leven door de prominente aanwezigheid van al-Shabaab (AS). AS blijft zeer actief in Somalië ondanks grote militaire druk.

II.2.3 Na het lezen van dit COI focus rapport kan bezwaarlijk gesteld worden dat het veilig zou zijn voor burgers om zich in Mogadishu te vestigen.

In het rapport wordt letterlijk gesteld dat de veiligheidsdiensten niet in staat zijn om de burgers te beschermen tegen terreur of crimineel geweld. Meer nog: de Somalische veiligheidsdiensten zijn corrupt, plegen zelf mensenrechtenschendingen zonder hiervoor gestraft te worden en zijn geïnfiltrerd door AS. Gezien Somalische burgers niet op hun eigen veiligheidsdiensten kunnen rekenen voor bescherming, moeten ze beroep doen op alternatieven: p. 42

[citaat voormelde bron]

II.2.4 Het rapport van 9 september 2022 geeft maar een fractie van de incidenten een aanslagen aan in Mogadishu en minimaliseert ze heel erg.

Verzoekende partij zal hieronder enkele recente incidenten aanhalen die die aantonen dat het absoluut niet veilig is voor verzoekende partij om terug te keren naar Somalië en dat zij – minstens – in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. De situatie is er immers de laatste maanden verder verslechterd en de aanslagen waarbij tientallen (burger)doden vielen zijn sterk toegenomen.

- Zo pleegde de Al Shabab begin dit jaar verschillende aanslagen in meerdere Somalische steden waarbij minstens 15 burgers om het leven kwamen. (stuk 5)

- In augustus 2022 vielen er minstens 20 doden toen de terroristen van Al Shabab een hotel in Mogadishu bestormden. (stuk 3)

- In mei 2022 vielen er 4 doden en 7 gewonden bij de zoveelste aanslag van AL Shabab

[citaat <https://reliefweb.int/report/somalia/least-four-killed-and-seven-injured-al-shabaab-suicide-attack-site-upcoming-somali>]

- Ook in maart en april 2022 volgden er tal van aanslagen door Al Shabab, waaronder deze:

[citaat

https://en.wikipedia.org/wiki/March_2022_Somalia_attackshttps://en.wikipedia.org/wiki/March_2022_Somalia_attacks]

En

[citaat https://en.wikipedia.org/wiki/April_2022_Mogadishu_bombing]

- In februari 2022 kwamen minstens 9 mensen om bij een aanslag in Mogadishu. (stuk 4)

Al deze aanslagen tonen ontegensprekelijk aan dat de huidige situatie in Mogadishu absoluut niet veilig beschouwd kan worden en dat verzoekende partij er imminent gevaar loopt voor haar leven.

Verwerende partij benadrukt steevast dat AS gericht geweld pleegt waarbij burgers niet het directe doelwit zijn. Ze geeft daarnaast toe dat hierbij “soms” burgerdoden vallen. Dit is echter een understatement. Verwerende partij kan dan wel een theoretisch betoog uiteenzetten dat de aanslagen gericht zouden zijn op overheidspersoneel, in de praktijk blijkt dat meer dan “soms” de gewone burgers slachtoffer worden van deze aanslagen.

De rapporten waarop verwerende partij zich baseert, zijn anderhalf jaar oud en volledig achterhaald, zoals blijkt uit de verschillende voorbeelden die hierboven werden aangehaald. Het is aldus onbegrijpelijk hoe verwerende partij meent te kunnen stellen dat het veilig genoeg zou zijn om zich in Mogadishu te vestigen.

II.2.5. Het “World Report 2020: Somalia” van Human Rights Watch wordt nogmaals bevestigd dat Al-Shabaab zowel gerichte als willekeurige aanvallen uitvoert tegen burgers:
[citaat voormelde bron]

II.2.6. Het “World Report 2020: Somalia” van Human Rights Watch bevestigt het misbruik en geweld, zelfs tegenover kinderen, door de Somalische overheid:
[citaat voormelde bron]

II.2.7 Niet voor niets heeft de VN-Veiligheidsraad in haar resolutie van 31 maart 2022 het mandaat van AMISOM verlengd voor een jaar. Ze uit haar ernstige bezorgdheid over de blijvende dreiging van al-Shabaab en ernstige mensenrechtenschendingen:
[citaat <https://documents-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N22/306/06/PDF/N2230606.pdf?OpenElement>]

II.2.8 De gezondheidszorg in Somalië is eveneens ondermaats. Een aanzienlijk deel van de bevolking moet het zonder basisgezondheidszorg stellen. De corona-crisis dreigt er een nog ergere humanitaire ramp te veroorzaken, cf. p. 47-48 COI focus rapport 28 februari 2022:
[citaat voormelde bron]

UNHCR meent dat de humanitaire situatie in Somalië zal verslechteren naarmate COVID-19 zich verder verspreidt. De meeste van de 2,6 miljoen intern ontheemden in Somalië leven in overvolle nederzettingen. Velen onder hen leven in tijdelijke onderkomens bestaande uit plastic zakken en karton. Het principe van ‘social distancing’ is bijna onmogelijk in deze nederzettingen. Er is nauwelijks genoeg schoon water om te drinken, laat staan om de handen te wassen. De verspreiding van het virus zal op deze manier eerder vroeg dan laat plaatsvinden.

De Somalische regering is begonnen met COVID-19 tests uit te voeren in het hele land. Door een decennialang conflict is de gezondheidsinfrastructuur van het land niet in staat om adequaat te kunnen reageren als het virus zich snel zou verspreiden.

Veel Somalische vluchtelingen hebben hun inkomen zien dalen omdat jobs verloren gaan door de preventiemaatregelen. UNHCR heeft geconstateerd dat vluchtelingen tot de eersten behoren die hun baan verliezen. Tegelijkertijd stijgen de voedselprijzen. Geldtransfers van de diaspora, een belangrijke bron van inkomsten voor miljoenen Somaliërs, nemen echter snel af.”
<https://www.unhcr.org/be/nl/29517-conflicten-en-hevige-overstromingen-in-somalie-dwingen-duizenden-mensen-hun-huizen-te-ontvluchten-midden-in-de-strijd-tegen-covid-19.html>

II.2.9. Uit bovenstaande blijkt dat in Somalië, en zeker in Mogadishu, elke burger potentieel gevaar loopt slachtoffer te worden van een volgende terroristische aanslag van AS. Naast AS zijn er verscheidene andere groeperingen, waaronder de veiligheidsdiensten(!), die zorgen voor geweld waarbij burgerslachtoffers vallen. Vertrouwen in de overheid, leger en politie is er nihil. Men moet rekenen op bescherming door de eigen clan die overigens niet tegen alle gevaar bescherming kan bieden. Het geweld zorgt er samen met de extreme droogtes en overstromingen voor dat er sprake is van een ernstige humanitaire ramp in Somalië. Van een menswaardig bestaan, is er geen sprake.

De manier waarop verwerende partij redeneert en desgevallend gebrekkig onderzoekt, schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen. De bestreden beslissing schendt aldus tevens artikel 48/4 VW evenals het beginsel van de materiële motiveringsverplichting.

Daarom wordt dan ook in hoofddorde gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen.”

2.1.2. In een aanvullende nota van 23 juni 2023 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- UNHCR's "International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van september 2022;
- EUAA's "Country Guidance: Somalia" van juni 2022;
- EUAA's "Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation" van februari 2023;
- De COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van Cedoca van 21 maart 2023.

2.1.3. Ter terechtzitting legt verzoeker in een aanvullende nota de volgende stukken neer:

- een foto van de grafsteen van de overleden vriend S. (stuk 1);
- een vertaling naar het Nederlands van berichtgeving op Somalisch-talige nieuwswebsites (stuk 2).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de bestreden beslissing, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Zo biedt verzoeker met zijn betoog in het verzoekschrift geen bevredigende uitleg voor zijn vage en inconsistente verklaringen over de identiteit van de persoon die zij belden nadat de explosieven gevonden waren. Het louter stellen dat er in Somalië geen onderscheid wordt gemaakt tussen het leger en politie, kan niet overtuigen. De volgende vaststellingen van de bestreden beslissing zijn aldus correct, pertinent, en vinden steun in het administratief dossier:

"Eerst en vooral dient te worden opgemerkt dat u vreemde en inconsistente verklaringen aflegt over de identiteit van de persoon die jullie belden nadat jullie de explosieven gevonden hadden. Gevraagd naar wie heeft S.(...) heeft gebeld na de vondst van de explosieven, antwoordt u dat hij naar de politie belde (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 05.01.2023 (verder CGVS), p. 21). Gevraagd naar wie van de politie, antwoordt u dat hij belde naar degene die jullie een sensibilisatieopleiding over explosieven gaf (ibid.). Gevraagd wie dat is, antwoordt u dat één van die personen een goede relatie had opgebouwd met S.(...), S.(...) hem goed leerde kennen, ze zelfs contact zijn blijven houden en S.(...) daarom naar die persoon belde (ibid.). U stelt bovendien dat u ook zijn nummer had gekregen tijdens de opleiding, maar u uw gsm niet bij had (ibid.) Gevraagd wat de naam van die persoon is, antwoordt u het niet te weten (ibid.). Opgemerkt dat hij jullie die opleiding heeft gegeven en bovendien zijn telefoonnummer gaf aan jullie, antwoordt u dat dat klopt, u zijn gezicht wel zou herkennen, maar u niet op zijn naam kan komen (ibid.). Gevraagd of S.(...) dan niet zei naar wie hij zou bellen, antwoordt u dat S.(...) geen naam heeft gezegd, maar hij zei dat hij degene zou bellen die ons de opleiding gaf en waarmee hij contact was blijven houden (ibid.). Eerder had u verklaard dat het leger jullie sensibilisatietraining gaf om explosieven te detecteren (CGVS, p. 20). Gevraagd of die persoon bij het leger of de politie zat, antwoordt u dat hij bij de soldaten van de overheid zat, maar u niet weet welk departement en u niet met zekerheid kan zeggen of hij bij de politie zat (CGVS, p. 21 en 22). Opgemerkt dat u zelf zei dat u naar de politie heeft gebeld en gevraagd of jullie effectief naar de politie hebben gebeld, antwoordt u dat S.(...) naar de politie heeft gebeld (CGVS, p. 22). Opgemerkt dat daaruit logischerwijze volgt dat die persoon dan bij de politie zat, antwoordt u affirmatief, dat die man bij de politie zat, de luidspreker aanstond en u alles kon horen wat S.(...) en die man tegen elkaar zeiden (ibid.), wat niet overeenstemt met uw eerdere verklaringen waarbij u twijfelde over zijn departement. Opgemerkt dat u net verklaarde niet te weten bij welk departement die persoon zat en gevraagd of u zeker bent dat hij bij de politie zat, antwoordt u deze keer dat u vermoedt dat hij bij de politie zat, maar hij burgerkledij droeg toen hij de opleiding gaf (ibid.). Gevraagd of S.(...) niet zei bij welk departement die persoon zat, antwoordt u ontkennend (ibid.). Opgemerkt dat de luidspreker aanstond en gevraagd of u dan de naam van de persoon niet hoorde toen S.(...) hem belde, antwoordt u dat S.(...) zijn naam niet heeft gezegd en S.(...) vroeg aan de man of hij de politie was die ons opleiding had gegeven, de man affirmatief antwoordde en S.(...) daarna alle informatie doorspeelde (ibid.), wat een vreemde gang van zaken lijkt aangezien S.(...) en die man contact waren blijven houden na de opleiding en een goede

verstandhouding hadden opgebouwd. Opgemerkt dat u dus wel met zekerheid kan zeggen dat die persoon lid was van de politie aangezien hij telefonisch bevestigde dat hij bij de politie hoorde, antwoordt u dat u dat inderdaad te weten kwam toen S.(...) het vroeg, maar u dat pas met zekerheid kan zeggen als u het uniform of ander bewijs ziet (CGVS, p. 23). Opgemerkt dat u eerder zei dat S.(...) een goede verstandhouding had met die persoon en ze zelfs contact bleven houden na de opleiding en gevraagd waarom S.(...) dan telefonisch aan die man vroeg of hij bij de politie hoorde gezien hij dat toch moeten weten als ze contact bleven houden na de opleiding, antwoordt u dat S.(...) zei dat hij het nummer had van de man die jullie opleiding had gegeven, hij naar de politie zou bellen en u enkel weet dat hij naar een nummer heeft gebeld (ibid.), wat geen antwoord op de vraag is en niet kan overtuigen. Opgemerkt dat u eerder zei dat S.(...) een goede verstandhouding had met die persoon en ze contact bleven houden na de opleiding en gevraagd om dat te bevestigen of ontkennen, antwoordt u naast de vraag dat S.(...) het nummer kreeg van de man tijdens de opleiding en hij zei dat hij de man zou bellen (ibid.). Opgemerkt dat u de vraag ontwijkt en nogmaals opgemerkt dat u eerder zei dat S.(...) een goede verstandhouding had met die persoon en ze contact bleven houden na de opleiding en gevraagd om dat te bevestigen of ontkennen, ontwijkt u de vraag opnieuw door te stellen dat u de persoon van de opleiding wel zou herkennen, maar u niet zeker weet of S.(...) effectief naar die persoon heeft gebeld (ibid.), wat opnieuw niet overeenstemt met uw eerdere verklaringen."

Waar verzoeker volhardt in zijn verklaringen over de houding die hij en S. aannamen ten aanzien van de politie, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in de volgende correcte en pertinente vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier:

"Verder legt u ook merkwaardige en inconsistente verklaringen af over jullie houding ten aanzien van de politie en jullie handelingen in de specifieke situatie waarin jullie bevonden. Gevraagd of jullie na het telefoontje niet ter plaatse moesten blijven wachten op de politie, antwoordt u dat jullie alle informatie gegeven hebben en naar huis zijn gegaan omdat jullie de politie niet vertrouwden en er schrik van hadden wat meteen ook de reden is waarom jullie telefonisch contact opnamen (CGVS, p. 24). Opgemerkt dat de politie jullie volledige naam had gekregen, antwoordt u affirmatief, maar dat er in Somalië geen huisnummers en adressen zijn en ze jullie niet zouden kunnen vinden (ibid.). Gevraagd waarom jullie volledige naam hebben doorgegeven aan de telefoon, antwoordt u dat de man dat vroeg en S.(...) jullie namen doorgaf (ibid.). Nogmaals gevraagd waarom jullie volledige naam hebben doorgegeven aan de telefoon aangezien jullie schrik hadden van de politie, antwoordt u naast de kwestie dat de namen telefonisch en niet fysiek werden doorgegeven (ibid.). Gevraagd waarom jullie volledige naam hebben gegeven als jullie de politie niet vertrouwden en schrik hadden om contact op te nemen en opgemerkt dat jullie toch ook konden bellen zonder een naam te geven waardoor jullie zeker veilig zouden blijven en terzelfdertijd de explosieven ontmanteld zouden worden waardoor de burgers geen gevaar meer zouden lopen, antwoordt u dat jullie daarvoor kozen omdat het jullie gevraagd werd en dat de personen die informatie doorgeven aan de politie geregistreerd worden waardoor ze een beloning kunnen ontvangen (CGVS, p. 24 en 25). Gevraagd of jullie namen doorgaven in de hoop een beloning te krijgen, antwoordt u dat jullie daarop hoopten en dachten een goede winst te zullen maken (CGVS, p. 25), wat inconsistent lijkt gezien u enerzijds schrik had van de politie en anderzijds hoopte op een beloning. Hiermee geconfronteerd, antwoordt u instemmend en dat jullie hoopten iets terug te krijgen (ibid.). Opgemerkt dat u schrik had van de politie en ze niet vertrouwde, antwoordt u affirmatief, dat jullie de politie niet vertrouwden, maar als jullie niets hadden gedaan de burgers gevaar zouden lopen (ibid.), wat niet kan overtuigen als verschoning.

Ook dient opgemerkt dat u geen enkel begin van bewijs levert dat uw vriend S.(...) in de vroege avond nabij een drukke plaats in Mogadishu werd doodgeschoten. Gevraagd of de politie een onderzoek heeft geopend naar de dood van S.(...), antwoordt u dat u toen het land heeft verlaten (CGVS, p. 27). Gevraagd of u daar geen informatie over heeft, antwoordt u van niet en dat als ze u zouden gevonden hebben ze u gedood hadden (CGVS, p. 28). Gevraagd of u enig bewijs heeft van het overlijden van S.(...) zoals een krantenartikel of nog iets anders, antwoordt u van niet en dat Somalië geen ontwikkeld land is zoals België (ibid.). Opgemerkt dat er in Somalië – en zeker Mogadishu –toch ook krantartikels worden gemaakt over mensen die worden doodgeschoten, antwoordt u dat u geen informatie heeft en u zichzelf in veiligheid bracht, maar u wel via de BBC vernam dat negen schoonmakers van wegen werden gedood langs de weg tussen Mogadishu en Afgoye (ibid.). Opgemerkt dat dat een mooi voorbeeld is en gevraagd of u op dezelfde manier geen informatie kon vinden over het incident met S.(...), antwoordt u dat u gezocht heeft, maar niets vond (ibid.)."

Wat de foto betreft die verzoeker neerlegt ter terechtzitting van de grafsteen van zijn overleden vriend S., wijst de Raad erop dat aan privé-foto's geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door

enscenering van locatie en omstandigheden geen garantie kunnen bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Bovendien kunnen documenten slechts dienstig worden aangebracht ter ondersteuning van een geloofwaardig relaas, wat hier niet het geval is. De door verzoeker neergelegde nieuwsberichten over de periode juni-juli 2019 kunnen aldus evenmin worden verbonden aan een geloofwaardig asielaanvraag en werpen geen ander licht op de bestreden beslissing.

Verzoeker laat de verdere motieven van de bestreden beslissing ongemoeid, zodat de Raad deze bij gebrek aan dienstig verweer overneemt:

“Wat betreft uw problemen met de twee mannen die u in 2018 bewusteloos hebben geslagen in een winkel omwille van uw deelname aan een poliovaccinatieprogramma dient te worden opgemerkt dat u na dit voorval niets meer gehoord hebt over die situatie en niet meer terugkeerde naar de plaats delict. U geeft bovendien zelf aan niet daardoor Somalië verlaten te hebben (CGVS, p. 4).

Betreffende het verbod van Al Shabaab op sigarettenverkoop dient opgemerkt dat hieruit geen vrees blijkt bij terugkeer naar Somalië. U geeft bovendien zelf aan niet daardoor Somalië verlaten te hebben (CGVS, p. 28).

De door u voorgelegde documenten kunnen niets wijzigen aan bovenstaande beslissing.

Wat de eigendomstitels over bezittingen in Mogadishu betreft dient opgemerkt dat hieruit geen persoonlijke vrees blijkt bij terugkeer naar Somalië.

Betreffende uw werkdocument en loonfiches dient opgemerkt dat uw werk voor de NGO's niet betwist wordt.”

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de vreemdelingenwet.

De Raad wijst erop dat de loutere verwijzing naar de humanitaire situatie in Somalië en Mogadishu geen betrekking heeft op verzoekers persoon en aldus niet volstaat om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar Mogadishu met socio-economische of humanitaire moeilijkheden riskeert te worden geconfronteerd die uitgaan van een actor in de zin van artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of hij in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

In casu dient vastgesteld te worden dat verzoeker verklaart afkomstig te zijn van Mogadishu, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie in Mogadishu dient beoordeeld te worden.

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Uit de landeninformatie in het onderhavig dossier blijkt dat de situatie in Mogadishu niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt.

Verzoekers betoog is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing.

De Raad merkt op dat de commissaris-generaal het EUAA-rapport "*Country Guidance Somalia*" van juni 2022, UNHCR's "*International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia*" van september 2022, het EUAA-rapport "*Somalia Security Situation*" van februari 2023 en de COI Focus "*Somalië. Veiligheidssituatie in Mogadishu*" van 21 maart 2023 heeft ter kennis gebracht in een aanvullende nota waarin de vaststellingen in de bestreden beslissing worden bevestigd.

Uit het geheel van de voorliggende informatie blijkt dat het geweld dat in Mogadishu plaatsvindt sinds mei 2012 ten gevolge van de terugtrekking van Al-Shabaab uit de hoofdstad veranderd is en in hoofdzaak de vorm aanneemt van Al-Shabaab die direct en indirect de confrontatie aangaat met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Het geweld neemt de vorm aan van schietpartijen tussen verschillende groeperingen en gerichte moord- en terreuraanslagen. Naast Al-Shabaab zijn ook ISS, de Somalische veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld in Mogadishu. Het langdurig verkiezingsproces heeft het politieke landschap en het veiligheidsklimaat gedestabiliseerd. Tijdens de verslagperiode gaat het aantal door ACLED geregistreerde geweldincidenten in stijgende lijn. Het geweld kent twee piekmomenten, namelijk in februari 2022 en april 2022. De maanden voorafgaand aan respectievelijk de parlementaire (april 2022) en presidentiële verkiezingen (15 mei 2022).

De COI Focus van Cedoca vermeldt dat de veiligheidsomstandigheden in Mogadishu voortdurend worden opgevolgd. Als er zich fundamentele wijzigingen of ontwikkelingen voordoen die de situatie ter plaatse aanzienlijk veranderen, dan werkt Cedoca deze COI Focus zo snel mogelijk bij. De thans voorliggende gegevens zijn voldoende actueel en nauwkeurig, minstens toont verzoeker niet aan dat hij over relevante informatie beschikt die het bovenstaande beeld dat naar voren komt uit de beschikbare bronnen doorprijkt.

De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen. Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoekers verzoek om internationale bescherming ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

Hij voert geen andere redenen aan waarom hij niet zou kunnen terugkeren naar Mogadishu.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b), of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht september tweeduizend drieëntwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP